

omgå, for det, der ligesom antydes, er, at når ministeren får en bemyndigelse, vil hun træffe præcis de samme beslutninger, som hun træffer i dag. Og så er det jo bare endnu et eksempel på, at EU har nogle håbløse regler, som man så forsøger at snyde sig lidt fra at følge. Det understøtter vi gerne at man forsøger at gøre, men det skaber jo sådan et lidt dårligt klima i den politiske debat, at man hele tiden skal sige noget andet end det, man mener, for at det skal fremstå lovligt.

Så er der spørgsmålet om bestemmelsen om, at praktiserende dyrlæger ikke må have interesse i medicinalvirksomheder. Jeg vil gerne starte med at sige, at Enhedslisten jo under normale omstændigheder med stor iver vil støtte ethvert forsøg på at sikre, at den europæiske menneskerettighedskonvention overholdes i Danmark. Det gælder både, når det handler om dyrlæger, og når det handler om andre mennesker. Så hvis det her er udtryk for, at regeringen nu vil gå lovgivningen og administrationen grundigt igennem i Danmark med henblik på at finde alle de steder, hvor der kan sås nogen som helst tvivl om, hvorvidt vi overholder den europæiske menneskerettighedskonvention, og så få det rettet til, skal Enhedslistens støtte ikke mangle.

Man kan selvfølgelig spørge sig selv: Hvordan kan det dog gå til, at regeringen er kommet i konflikt med den europæiske menneskerettighedskonvention i forbindelse med dyrlæger? Det er underligt, for jeg har da ikke indtryk af, at Dansk Folkeparti har et sådant særligt behov for at genere dyrlæger. Men det er jo, fordi man har gennemført en liberalisering af det her område, og da man jo godt ved, at liberalisering, som altså er en måde at få kapitalismen til at fungere på, får det værste op i mennesker, så lovgiver man, med henblik på at mennesker nok kan finde på at gøre det værste. Og så får man et bureaukratisk system, som stiller en masse ubehagelige krav til mennesker.

Men grundlæggende var vi skeptiske over for de ting, da loven blev vedtaget. Og jeg deler sådan set den radikale ordførers grundsyn om, at vi må betragte mennesker som frie, selvstændige individer, også selv om de er gift med hinanden, vi klandrer jo ikke statsministeren for, at hans kone har den klare opfattelse, at krisen nærmest er medieskabt og ikke findes i virkeligheden – det indtryk kan man selvfølgelig godt få, når man lever så meget i medierne.

Det sidste, jeg vil sige noget til, er spørgsmålet om den her egenkontrol og om, hvordan kon-

trollen af den skal foregå. Det er klart, at Enhedslisten ikke kan stemme for et forslag, hvor det er helt uklart, hvordan det bliver administreret. Og det beroliger os jo ikke ret meget, at man får at vide, at det skal forligspartierne nok finde ud af under forhandlingerne, for hvad kan de ikke finde på? Og når jeg slet ikke er beroliget, er det, fordi hr. Jørn Dohrmann i sit svar til mig gav et lidt forvirret indtryk af, hvad det i grunden er, der er aftalt, og hvad der ikke er aftalt, og hvad der er forligsstof, og hvad der ikke er forligsstof, og hvad jeg gerne må hjælpe med, og hvad jeg ikke må hjælpe med, sådan at jeg til sidst sad tilbage med det klare indtryk, at jeg har misforstået, hvad den aftale, som regeringspartierne har lavet med Dansk Folkeparti, går ud på.

Så jeg vil sige, at Enhedslisten er skeptisk over for det her lovforslag, men da det hele jo alligevel skal laves om, for at forligspartierne kan stemme for det, kan vi ikke udelukke, at vi ender med at stemme for det.

Kl. 13:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det fødevareministeren.

Kl. 13:01

Fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Det kan vel kun skyldes, at det er fredag i dag, at et lille, uskyldigt lovforslag i den grad kan skabe indviklede forklaringer og indviklede spørgsmål og lange debatter om alt muligt, også elementer, der slet ikke vedrører det her lille, uskyldige lovforslag.

Men jeg vil samle lidt op på kommentarerne, for mange af ordførerne har jo været inde på de samme områder, og starte med at give en kommentar vedrørende sproget. Det er rigtigt, at umiddelbart i bemærkningerne til lovforslaget fylder EU-retten også en del i argumentationen. Det er nu, fordi jeg synes, det er væsentligt, at vi fra dansk side ikke står med en lovgivning, som er diskriminerende, og derfor synes jeg, at det skal fremhæves. Men som det jo så videre fremgår af bemærkningerne, handler det om, at vi skaber den fleksibilitet i forhold til, hvad der er nødvendigt at stille af sprogekrav i den konkrete situation. Der er den nuværende lovgivning altså lidt snæver, som jeg netop tror fru Bente Dahl var inde på, nemlig at vi faktisk har en hel del dyrlæger fra udlandet, der kommer og hjælper os med at udføre de opgaver, vi gerne vil have varetaget på området, og der kan man absolut sætte spørgsmålstejn ved, om det er rimeligt at stille konkrete sprogekrav til dem.